

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0045 van 25 maart 2014
in de zaak 1213/0414/SA/3/0389

In zake:

1. de heer **Jef DHONDT**
2. de heer **Michel CLAEYSSSENS**
3. de heer **Dirk DE BAETS**
4. de heer **Jan TOYE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Karolien BEKÉ
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de nv van publiek recht **INFRABEL**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Donatienne RYCKBORST en Emmanuel RYCKBORST
kantoor houdende te 8400 Oostende, E. Beernaertstraat 80
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 22 februari 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 21 december 2012, waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het afschaffen van overweg 23 door aanleg rondweg Hansbeke en ruime onderdoorgang ter plaatse van overweg 23 en aanleg 3^e en 4^e spoor doortocht Hansbeke.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9850 Nevele, Hansbekedorp zn, Kapellenstraat zn, Melkerijstraat zn, Merendreestraat zn, Nevelestraat zn, Vaarstraat zn, Voordestraat zn, Zandestraat zn, waarvan de kadastrale omschrijving is terug te vinden in de plannen van de aanvraag.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 9 juli 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter-Jan DEFOORT die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Inneke BOCKSTAELE die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij en advocaten Donatienne RYCKBOST en Astrid LIPPENS die verschijnen voor de tussenkomende partij zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De nv van publiek recht INFRABEL verzoekt met een aangetekende brief van 15 april 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 29 april 2013 de tussenkomende partij toegelaten tot de debatten betreffende het ingestelde beroep tot schorsing en vernietiging van de bestreden beslissing.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 5 september 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het afschaffen van overweg 23 door aanleg rondweg Hansbeke en ruime onderdoorgang ter plaatse van overweg 23 en aanleg 3e en 4e spoor doortocht Hansbeke”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, gelegen in (landschappelijk waardevol) agrarisch gebied, woongebied (met culturele, historische en/of esthetische waarde) en woonuitbreidingsgebied, alle met als overdruk reservatie- en erfdienstbaarheidsgebieden.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Hansbeke klooster”, goedgekeurd met een besluit van de bestendige deputatie van 13 mei 2004 en het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Voorde-Kouterken”, goedgekeurd

met een besluit van de deputatie van 9 november 2006. De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 september 2012 tot en met 15 oktober 2012, worden 66 bezwaarschriften en 2 mails ingediend door onder meer de verzoekende partijen.

De Belgian Pipeline Organisation brengt op 10 september 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen (deel archeologisch patrimonium) brengt op 21 september 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 25 september 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Dienst Lokaal Waterbeheer van de VMM brengt op 2 oktober 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 5 oktober 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen brengt op 15 november 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 6 december 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen (deel erfgoedwaarde) brengt op 20 december 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De verwerende partij beslist op 21 december 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente NEVELE voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 14/09/2012 tot 15/10/2012. Er werden 66 bezwaarschriften en 2 mails ingediend. De bezwaren handelen over:

- 1. de 'saucissonering' van het project in verscheidene aanvragen;*
- 2. de gebreken die er zouden zijn in de milieu-effectrapportage;*
- 3. de aantasting van erfgoedwaarden;*
- 4. de aantasting van de omgevingskwaliteit;*
- 5. allerlei bemerkingen rond de mobiliteit op microniveau (bewegingen binnen het dorp);*
- 6. vragen rond de stopplaats (behoud, aankleding, dienstverlening...);*
- 7. de gebrekkige verantwoording voor de (hele) omleidingsweg (o.a. vanuit verkeersintensiteiten);*
- 8. de gebreken in het alternatievenonderzoek;*

9. de vetustiteit van het gewestplan;
10. allerlei bekommernissen omtrent de geluidshinder en de wering ervan;
11. de onduidelijkheid omtrent het beheer van de omleidingsweg;
12. het probleem van de verkeersinductie door de nieuwe infrastructuur;
13. de negatieve gevolgen voor de 'levendigheid' van de dorpskern (o.a. op economisch vlak);
14. de waardevermindering van de eigendommen veroorzaakt door de infrastructuur;
15. de integratie van de infrastructuur in de omgeving;
16. de vraag om de tunnels watervrij te houden;
17. enkele verzoeken om landbouwareaal (in grotere mate) te ontzien;
18. concrete vragen naar de functie van en de motivatie voor het ronde punt ter hoogte van de Begijnhoflaan;
19. de vraag naar een 'plan' (bvb. een masterplan) om de nieuw-ontstane situatie optimaal uit te bouwen;
20. voorstel om de ecotunnel een paar honderd meter in westelijke richting op te schuiven
21. bemerkingen omtrent mobiliteit op macroniveau (wegencategorisering)
22. het gebrek aan participatie

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen werden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

Ad 1. Anders dan in het milieurecht, waar er sprake is van een omschrijfbaar 'milieutechnische eenheid', is het op vlak van stedenbouw nagenoeg onmogelijk om op eenduidige wijze een 'project' af te grenzen. Dit geldt a fortiori voor 'grote' projecten, waarbij verschillende uitvoeringsalternatieven voorhanden zijn.

Het is overigens zelfs nog maar de vraag of dit wel opportuun zou zijn, aangezien met het voortschrijden van de tijd ook de technische mogelijkheden en oplossingen ruimer en beter worden. In het project van de verdubbeling van lijn 50 is hiervan zelfs een uiterst frappant voorbeeld te vinden : oorspronkelijk voorzag het in een ruime bocht doorheen het op vlak van natuur zéér waardevolle gebied van 'de Assels' te Drongen (om de goederentreinen van de goederenspooren die in Gent Sint-Pieters aan de kant van het stationsgebouw gesitueerd zijn op de nieuwe spooren aan de buitenkant van lijn 50 te krijgen) terwijl op het ogenblik van uitvoering dit kon vermeden worden door gebruik te maken van een zogenaamde 'Engelse vertakking' waarbij dit bochtenwerk strak met de bestaande spooren kon gebundeld worden, met een fenomenaal geringer ruimtebeslag als gevolg.

Ad 2. De lange looptijd van het project speelt ook een rol in de perceptie als zou de milieueffectrapportage ontoereikend zijn. Er werd wel degelijk een MER opgemaakt bij de aanvang van het project in 1998. Aan te stippen valt hierbij dat deze MER de huidige opsplitsing in plan-MER enerzijds en project-MER anderszijds antedateert, en tevens dat het bestaan en conform verklaard zijn van een eerdere MER volgens de vigerende wetgeving de mogelijkheid biedt om een ontheffing te bekomen. Het is niet zo dat zo'n ontheffing quasi volautomatisch wordt verleend, zoals de historiek van deze nota ook laat zien. Oorspronkelijk werd de ontheffingsaanvraag op 18/05/2011 ingediend, maar blijkbaar te licht bevonden, aangezien er een 'definitief aangepaste' versie van het verzoek tot ontheffing op 31/01/2012 werd voorgelegd die op 19 april werd ingewilligd.

De omleidingsweg op zich vormt een bijlage-111-project en valt dus buiten de milieueffectrapportageplicht, tenzij er aanwijzingen zouden zijn het project toch ernstigere milieu-effecten zou sorteren, wat evenwel niet blijkt uit de ingewonnen adviezen.

Ad 3. Over de aantasting van erfgoedwaarden en de remediëring ervan heeft de bevoegde instantie een uitgebreid en gemotiveerd advies uitgebracht, dat voorwaardelijk gunstig is (cfr. supra).

Ad 4. De bezwaren over de aantasting van de omgevingskwaliteit sluiten vrij nauw aan

bij het vorige en volgende punt. Het gaat in hoofdzaak over de situatie die ontstaat in het dorp, en dus buiten de aanvraag.

Ad 5. Een groot aantal bezwaren wijst erop dat bewegingen binnen het dorp moeilijker worden, ondermeer door de afschaffing van het tunneltje in de Reibroekstraat. Dit is ontegenzeggelijk het geval, aangezien de spooruitbreiding onvermijdelijk met zich meebrengt dat de barrièrewerking van deze lijninfrastructuur beduidend groter wordt, zelfs in die mate dat gelijkgrondse oversteekbewegingen omwille van de veiligheid onmogelijk dienen gemaakt te worden. Niettemin voorziet de aanvraag in een aanvaardbaar alternatief ter hoogte . van de huidige overweg voor de zgn. zwakke weggebruikers en in de omleidingsweg voor het gemotoriseerd verkeer.

Ad 6. Een groot aantal bezwaren gaat over de stopplaats voor het treinverkeer, en in het bijzonder over het behoud ervan in de dienstregeling en ook over de 'aankleding ervan'. Nochtans bieden de aanvraag precieze documentatie over dat laatste, waaruit meteen ook af te leiden valt dat afschaffing ervan alvast niet de intentie is. Dit item betreft overigens geen.stedenbouwkundige aangelegenheid.

Ad 7. Veel bezwaren verwijzen naar de alternatievenstudie van Timenco waarin wordt gesteld dat de omleidingsweg niet te verantwoorden valt vanuit de verkeersintensiteiten die de doortocht van Hansbeke nu kent. Dat klopt, en het is ook aangehaald in de startnota die op de Provinciale Auditcommissie voor het mobiliteitsconvenant werd voorgelegd. De aanvraagstukken verantwoorden de aanleg van de omleidingsweg vanuit de noodzaak om voor het gemotoriseerd verkeer een alternatief te bieden voor de af te schaffen overweg nr. 23.

Ad 8. Een groot aantal bezwaren uit ernstige twijfels omtrent de degelijkheid van het alternatievenonderzoek dat is gevoerd, zowel dat binnen de milieu-effectrapportage als dat van Timenco.

Dat is begrijpelijk vanuit de situatie op vandaag waarbij een dergelijk onderzoek van meet af aan een aantal randvoorwaarden zou meekrijgen, zoals de decretaal verankerde zorgplichten voor natuur en onroerend erfgoed en het in de ruimtelijke ordening vigerende bundelingsprincipe, die bij voorbaat een tracé zoals het voorliggende zouden uitsluiten.

Het is duidelijk dat het loutere bestaan van het gewestplantracé in die keuze een zeer sturende rol heeft gespeeld, omwille van het evidente pluspunt die dit geeft naar haalbaarheid op financieel, technisch en procedureel vlak. Het is ook zo dat het tracé ook steeds bevestiging heeft gekregen in de loop van het proces, bijvoorbeeld in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, en ook veel recenter nog, tijdens de opmaak van de flankerende gemeentelijke RUPs in 2004 en 2006, waarbij het tracé telkens werd ontweken, ook al was het niet geselecteerd als secundaire weg in het inmiddels vastgestelde Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan.

*Ad 9. In een aantal bezwaarschriften wordt het gewestplantracé 'achterhaald' genoemd. in zekere zin is dit correct. Ais men kijkt naar inrichting van de als 'bestaande hoofdverkeerswegen' ingetekende infrastructuur blijkt die heel vaak neer te komen op de beruchte 'drievakswegen' waarbij het middelste vak nu eens als afslagstrook dan weer als inhaalstrook fungeert, wat de leesbaarheid en dus ook de veiligheid van dit type niet ten goede komt. Sinds midden de jaren '90 wordt dit type wegaanleg geweerd, zelfs in die mate dat er in de typologie die sindsdien in zwang is ("aantal rijrichtingen * aantal stroken")*

*geen plaats meer voor geboden wordt: er is geen type 2*1,5. Zoals hierboven is aangegeven zijn er echter geen inrichtingsrichtlijnen aan de categorieën van het gewestplan gekoppeld, en kan op grond van deze bevindingen dus niet geconcludeerd worden dat de aanduiding op het gewestplan niet meer geldt.*

Ad 10. Uit de bezwaarschriften blijkt ook een zeer grote bezorgdheid omtrent de hoogte,

de vormgeving en de materiaalkeuze voor de noodzakelijke geluidsmuren. Vaak wordt er voorgesteld om de in de aanvraag opgenomen structuren te vervangen door lage muurtjes dicht bij de sporen die het rolgeluid naar de spoorruimte reflecteren, een voorbeeld dat in nogal wat literatuur over omgevingsgeluid opduikt. Op dit vlak valt het ontbreken van een beeldkwaliteitsplan te betreuren, omdat deze aspecten inderdaad een grote stedenbouwkundige impact hebben. Het is echter ook zo dat geluidsmuren op zich als 'gebruikelijke aanhorigheid' bij lijninfrastructuren buiten de bouwvergunningsplicht vallen.

Ad 11. Het bezwaar dat er onduidelijkheid is over de instantie die het beheer zal voeren over de nieuwe omleidingsweg is inmiddels deels door de feiten achterhaald : in zitting van 30 oktober 2012 heeft de gemeenteraad de nieuwe wegenis goedgekeurd, wat impliceert dat de gemeente de weg zal beheren als het Vlaamse gewest dit niet zou doen (over dit laatste is nog geen duidelijkheid, al maakt de opname van het project in het mobiliteitsconvenantsbeleid dit wel aannemelijk).

Ad 12. Zoals hierboven reeds werd aangehaald verhalen de aanvraagdocumenten niet dat de weg op het niveau van een 'secundaire weg' zal functioneren, en dus hogere intensiteiten zal kennen dan de huidige.

Dat ligt inderdaad in de lijn der verwachtingen, aangezien de 'weerstand' die wordt gevormd door de doortocht doorheen het dorp wegvalt en niet vervangen wordt door een andere, en er dus een aantrekkelijkere route naar het hart van de boven geschetste maas ontstaat. Het is echter ook zo dat dergelijke effecten moeten worden bekeken op het niveau van het volledige netwerk, en dat de aantrekkelijkheid van deze route in directe correlatie staat tot het huidige gebrekkige functioneren van het complex nr. 11 te Aalter en de onvolledige ombouw van de N44 tot primaire weg.

Ad 13. Ongetwijfeld zal het feit dat de doortocht verkeersluwer wordt repercussies hebben op het sociaaleconomisch fungeren ervan. Dit zijn evenwel aspecten die het bestek van de voorliggende aanvraag te buiten gaan en een flankerende aanpak behoeven.

Ad 14. Dat de eigendommen in de buurt van nieuwe infrastructuur in waarde zouden verminderen is een argument dat vaak wordt aangehaald in bezwaarschriften. Het is echter lang niet duidelijk dat dit werkelijk het geval is - ook het omgekeerde kan zich namelijk voordoen- en in elk geval komt het enkel de burgerlijke rechtbank toe om zich hierover uit te spreken.

Ad 15. Heel wat bezwaren hekelen de gebrekkige inpassing van de infrastructuur in de omgeving.

Nochtans voorziet de aanvraag in een herstel van het bocagelandschap in het deel net ten noorden van de spoorweg (waar de weg noodgedwongen enigszins verhoogd wordt aangelegd) en in aanleg op maaiveldniveau in het meest noordelijke deel. Het is niet duidelijk hoe een grotere inpassing van de omleidingsweg überhaupt bekomen zou kunnen worden.

Ad 16. Het spreekt vanzelf dat bij het beheer van tunnels bemaling noodzakelijk is.

Ad 17. Enkele bezwaarindieners stellen alternatieve liggingen voor de aansluitende gemeentewegen voor, en dit vooral om de aantasting van landbouwareaal minimaal te houden. Deze verzoeken kunnen uit ruimtelijk oogpunt worden bijgetreden; er is voldoende onderzoek dat bevestigt dat de bestaande landbouwbedrijven in Vlaanderen te dicht bij de ondergrens qua areaal zitten om voldoende bedrijfseconomische zekerheid te bieden. Het komt echter de gemeenteraad van Nevele toe om de ligging van de gemeentewegen te bepalen.

Ad 18. Hetzelfde geldt voor de aanleg van het ronde punt op de omleiding zoals voorzien

in de aanvraag.

Uit de aanvraag blijkt inderdaad niet meteen wat de functie ervan is of voor welke aansluitingen de rotonde zal moeten dienen, maar de gemeenteraad heeft in die zitting van 30/10/2012 de weg en de in de voorliggende aanvraag is opgenomen in zijn geheel goedgekeurd.

Ad 19. De vraag om een flankerend plan om de nieuwe-ontstane situatie optimaal uit te bouwen is legitiem, maar gaat ook het bestek van de voorliggende aanvraag te buiten.

Ad 20. Een aantal keren wordt de locatie van de voorziene ecotunnel onder de sporen in vraag gesteld :

de indieners zijn er blijkbaar van overtuigd dat een verschuiving in westelijke richting met een paar honderd meter aangewezen is. Het is niet mogelijk deze theses te toetsen; daarvoor geeft de ontheffingsnota te weinig specifieke informatie. Ecotunnels behoren echter ook tot de gebruikelijke aanhorigheden van lijninfrastructuur waarvoor vrijstelling van bouwvergunningsplicht geldt; derhalve wordt de locatie ervan met deze vergunning niet bindend vastgelegd en is optimalisatie mogelijk.

Ad 21. De omleidingsweg als verbinding die als een 'secundaire weg' functioneert strookt inderdaad niet met de wegcategorisering; de weg is immers niet als secundaire weg geselecteerd in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan, Zoals hierboven reeds is gesteld draait dit echter om het functioneren op niveau van het gehele netwerk, en dient de regeling ervan ook op dit niveau te gebeuren. Zo zou bijvoorbeeld het afsluiten van het op- en afrittencomplex nr. 12, dat evenmin strookt met dit kader, het functioneren van de omleidingsweg in één beweging tot 'louter lokaal' reduceren en dus in overeenstemming met de wegcategorisering brengen. Maar uiteraard zijn er ook subtielere ingrepen beschikbaar om het beoogde functioneren te bewerkstelligen, zoals de heraanleg van het oververzadigde complex nr. 11 te Aalter (en de verdere uitvoering van het streefbeeld voor de N44, met onder andere de afkoppeling van de N499 te Aalter-Brug e.d.).

Ad 22. Uit de hoeveelheid en vooral de aard en inhoud van de bezwaarschriften blijkt duidelijk dat de bewoners van Hansbeke een sterke betrokkenheid kennen bij het wel en wee van het openbaar domein en patrimonium van hun dorp die zich vertaalt in een roep om een grotere participatie in de besluitvorming omtrent deze beleidsdomeinen. Het gaat hierbij echter weer om de nodige 'flankerende' planning op lokaal/gemeentelijk niveau, die zich buiten het bestek van voorliggende aanvraag situeert.

(...)

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

Op het huidige ogenblik bestaat lijn 50 uit twee sporen. De N461 kruist die spoorweg gelijkgronds (overweg 23).

Het is de bedoeling lijn 50 te verdubbelen ten behoeve van het goederentransport van en naar de haven van Zeebrugge. Het gelijkgronds kruisen van vier sporen is echter vanuit veiligheidsoogpunt ontoelaatbaar. Daarom wordt de overweg vervangen door tunnels, één voor zwakke weggebruikers ter hoogte van de huidige overweg, en één voor gemotoriseerd verkeer op het omleidingswegtracé.

(...)

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanleg van grootschalige infrastructuur, zoals het verdubbelen van een bestaande spoorlijn of het aanleggen van een omleidingsweg, is op vlak van inpassing in de bestaande stedenbouwkundige context geen eenvoudige oefening. Zoals uit bij de weerlegging van de bezwaren hierboven hierboven echter reeds blijkt, zijn de nodige ingrepen om dit te bewerkstelligen in het aanvraagdossier opgenomen.

Terzake werden door alle adviserende instanties overigens (voorwaardelijk) gunstige adviezen geformuleerd. De gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar onderschrijft deze gemotiveerde adviezen en koppelt de naleving van de voorwaarden aan de

uitvoering van de vergunning. In deze omstandigheden kan besloten worden de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende en de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

V. MOEILIK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL (MTHEN)

1. De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit leidt tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (MTHEN) in hoofde van de verzoekende partijen.

Volgens de vaste rechtspraak van de Raad, dit onder verwijzing naar de parlementaire voorbereiding, dient het begrip MTHEN in dezelfde zin begrepen te worden als het MTHEN in het schorsingscontentieux van de Raad van State. Concreet impliceert dit dat uw Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een ernstig nadeel zal ondergaan, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden en dat zij de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel dient aan te tonen. Dit alles moeten de verzoekende partijen doen aan de hand van concrete feiten en gegevens. Uit wat hierna volgt zal blijken dat alle verzoekende partijen een (meervoudig) moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaan. De effecten van de aanleg van de rondweg op de leefomgeving van verzoekende partijen situeren zich op verschillende gebieden.

2. De aanleg van een rondweg in de onmiddellijke omgeving van de woningen van de verzoekende partijen zal onvermijdelijk een belangrijke geluidshinder met zich mee brengen. Waar alle verzoekende partijen op heden woonachtig zijn in een landelijke en rustige omgeving, zal deze rust uiteraard sterk veranderen met de aanleg en exploitatie van de rondweg op slechts geringe afstand van hun woning.
(...)

Dat er sprake zal zijn van geluidshinder spreekt voor zich. In deel 6 van het aanvraagdossier "milieueffectenbeoordeling: toetsing inpassing nieuwe infrastructuur in bestaande omgeving", wordt overwogen:
(...)

De woningen van verzoekende partij CLAEYSSSENS, verzoekende partij DE BAETS en verzoekende partij DHONDT liggen op een afstand van respectievelijk 30 meter, 50 meter en 30 van de rondweg. De verhuurde woning van verzoekende partij DHONDT en de schuur van verzoekende partij CLAEYSSSENS worden op slechts enkele meter gepasseerd. Ook verzoekende partij TOYE zal in zijn buitenruimten (gelet op de windrichting) af te rekenen krijgen met geluidsoverlast.

3. Tevens zal de aanleg een sterke aantasting van het ongeschonden uitzicht van de verzoekende partijen met zich mee zal brengen. Waar het gebied op vandaag op de **signaalkaart natuurnetwerk** van de prioritaire gebieden is aangeduid als **verbindingsgebied** en wordt gekenmerkt door een groene landelijke ongeschonden omgeving, zal de aanleg van de rondweg — met reliëfwijziging o.a. ter hoogte van het rondpunt (zie lengteprofiel aanvraagdossier)— uiteraard een belangrijke impact hierop impliceren [**stuk 10**: fotoreportage met aanwezige (zeldzame en/of beschermde) diersoorten en zeldzame, rustige biologisch zeer waardevol gebied met zeer waardevolle elementen]:
(...)

Op vandaag hebben verzoekende partij een ongehinderd uitzicht op de achterliggende landschappelijk en biologisch waardevolle gebied. De aanleg van de rondweg zal een visuele barrière vormen naar het achterliggende open landschap. Het ongerepte uitzicht zal verdwijnen, samen met de belevingswaarde.

Het bos, in de tuin van verzoekende partij DE BAETS, moet ingevolge de aanleg van de rondweg worden gerooid, waardoor een aangenaam gebruik van de buitenruimtes van zijn eigendom, onmogelijk wordt gemaakt (het perceel nr. 756a, in eigendom van verzoekende partij DE BAETS is in het boscompensatievoorstel opgenomen).
(...)

Ook de situatie voor verzoekende partij CLAEYSSSENS is schrijnend nu zijn voortuin en aanpalend bos door de aanleg van de rondweg doormidden wordt gesneden (het perceel nr. 770a, in eigendom van verzoekende partij CLAEYSSSENS is in het boscompensatievoorstel opgenomen). Rechtstreekse aansluiting op de Voordestraat (richting dorp) is niet langer mogelijk.
(...)

De rondweg zal dus letterlijk door de voortuin van verzoekende partij CLAEYSSSENS lopen. De rondweg passeert rakelings aan de recent gerestoreerde schuur van verzoekende partij CLAEYSSSENS. Door de aanleg van de rondweg wordt de achterzijde van de schuur ontoegankelijk.
(...)

Ook het **woon- en leefklimaat** van verzoekende partij DHONDT en zijn gezin zal worden **aangetast** door het feit dat men zal **uitkijken op een rondweg** in plaats vanop het bestaande bos. Het groene karakter aan de voor- en achterzijde zijde van de woning van verzoekende partij DHONDT zal worden **doorkruist** door de aanleg van de vergunde rondweg en de aanleg van een rondpunt.
(...)

Ook verzoekende partij TOYE heeft de aanleg van de rondweg tot gevolg dat rechtstreekse aansluiting, via zijn dreef, op de Voordestraat (richting dorp) niet langer

mogelijk is.

(...)

Kortom, alle verzoekende partijen wonen in de onmiddellijke omgeving van de rondweg. Allen nemen zij vanuit hun eigendom zicht op dit terrein. Verzoekende partijen zijn eveneens woonachtig op het betrokken terrein. Zij zullen dus zeer tastbaar geconfronteerd worden met visuele hinder en hun uitzicht verliezen op het open landschap.

Meer nog, door hun ligging in de onmiddellijke omgeving van de rondweg zullen verzoekende partijen DE BAETS, CLAEYSSSENS en DHONDT eveneens worden geconfronteerd met **lichthinder**. Hun woningen bevinden zich immers allen in de onmiddellijke nabijheid van het rondpunt, dat 's nachts permanent zal worden verlicht:

(...)

De werken zullen hoe dan ook een **ontsierend effect hebben op het omliggend landschap, waardoor meteen ook de belevingswaarde van haar leefomgeving wordt aangetast**. De rondweg zal zich als een storende barrière opdringen aan het nog open landschap en aldus aanleiding geven tot landschapsverontreiniging. Evenmin is het realistisch om, bij een project van een dergelijke omvang, voor te houden dat een civielrechtelijke actie van de verzoekende partijen aanleiding zou kunnen geven tot een herstel van het landschap in haar oorspronkelijke staat. Ook in dit opzicht is het nadeel moeilijk herstelbaar.

Meer nog, eens de bossen in eigendom van verzoekende partij DE BAETS en verzoekende partij CLAEYSSSENS zijn gerooid, zijn deze op onomkeerbare wijze vernield.

Tenslotte moet uit het handelen van de aanvrager worden afgeleid dat deze geenszins de intentie zal hebben om, in afwachting van een arrest van uw Raad, geen uitvoering te geven aan de bestreden beslissing. Wel integendeel. De eigendomsverwerving wordt benaardstigd en de voorbereidingswerken worden getroffen (o.a. grondboringen **(stuk 9)**).

Verzoekende partijen vrezen dan ook, geheel terecht, indien uw Raad niet tot schorsing van de bestreden beslissing zou overgaan, zij voor een voldongen feit zullen worden geplaatst. Bovendien is het uitgesloten dat de verzoekende partijen zelf de middelen en de mogelijkheden hebben om zulke grote werken weer ongedaan te maken.

Dit alles heeft voor gevolg dat de verzoekende partijen, bij gebrek aan een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, hun wooncomfort onherstelbaar aangetast zien en de hiermee gepaard gaande onaanvaardbare hinder lijdzaam zullen moeten ondergaan.

Verzoekende partijen beschikken over een MTHEN.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

B. MOEILIK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL

1. Verzoekende partijen stellen dat de rust sterk zal veranderen met de aanleg en de exploitatie van de rondweg. Zij verwijzen naar het geluidsniveau, het veranderend uitzicht en de aantasting van het woon- en leefklimaat. Kortom de belevingswaarde van de leefomgeving wordt aangetast.

Verzoekende partijen verwijzen hiervoor naar en hernemen de elementen reeds aangehaald m.b.t. hun belang.

2. Om te kunnen spreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel als tweede schorsingsvoorwaarde, moet het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn rechtstreekse oorzaak vinden in het aangevochten besluit.

De met de bestreden beslissing vergunde werken zijn evenwel gesitueerd binnen een reservatie- en erfdienstbaarheidgebied, vastgelegd op het bij K.B. van 14 september 1977 vastgesteld gewestplan Gentse en Kanaalzone. Dit reservatiegebied werd nadrukkelijk voorzien voor de aanleg van de rondweg rond Hansbeke.

Bij de bespreking van het belang van verzoekende partijen werd reeds gewezen op het ontbreken van een datum waarop verzoekende partijen hun eigendom hebben verworven.

Ofwel hebben verzoekende partijen nagelaten de gewestplanbestemming van reservatiegebied bij de totstandkoming aan te vechten, ofwel werd hun eigendom verworven terwijl zij dienden te weten dat de gewestplanvoorschriften ter plekke een reservatiegebied voorzagen die de aanleg van een rondweg rond Hansbeke mogelijk maakt.

“Dat de reservatie- en erfdienstbaarheidsgebieden die op de gewestplannen worden voorzien, luidens art. 18.7.3, van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen letterlijk als bedoeling hebben (de nodige ruimte te reserveren voor de uitvoering van (toekomstige) werken van openbaar nut; dat in casu de reservatie- en erfdienstbaarheidsstrook voor de verwezenlijking van een uitbreiding en verbreding van het spoortracé is bestemd, en in afwachting daarvan beperkingen gelden om de latere uitvoering van die werken mogelijk te maken en te houden; dat in zoverre het aangevoerde nadeel erin bestaat dat op de betreffende locatie, volledig binnen de reservatiestrook, werken zullen worden uitgevoerd die ertoe strekken een nieuwe spoorlijn aan te leggen, dient te worden vastgesteld dat dit nadeel zijn rechtstreekse oorsprong vindt in de bestemming die het gewestplan Mechelen aan de betrokken gronden heeft gegeven, en dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning hiervan slechts de concrete realisatie is; dat waar de verzoeker er zich over beklagt dat de vergunde werken een aantasting zullen betekenen van zijn eigendom, dit nadeel het gevolg is van het hiervoor vermelde Koninklijk Besluit van 5 maart 2006 waarbij wordt beslist dat het algemeen nut de onmiddellijke inbezitneming vordert van een aantal percelen, waaronder een deel van verzoekers eigendom, nodig voor de verwezenlijking van het zogenaamde “Diabolo-project” en dat bij gebrek aan afstand in der minne, de voor de betreffende werken benodigde en op voormelde plannen aangeduide percelen ingenomen en bezet worden overeenkomstig de wet van 26 juli 1962 betreffende de onteigening ten algemene nutte en de concessies voor de bouw van de autosnelwegen; dat blijkt dat de verzoeker ook dit besluit niet in rechte heeft aangevochten; dat voor het overige de verzoeker niet beweert dat de wijze waarop in concreto het door het gewestplan mogelijk gemaakte tracé wordt aangelegd op zich een ernstig nadeel zou veroorzaken, los van het nadeel dat geacht moet worden reeds uit de verwezenlijking van de gewestplanbestemming voort te vloeien; dat ten overvloede kan worden vastgesteld dat de verzoeker in 2004 er zelf heeft voor gekozen om zich te komen vestigen in de onmiddellijke nabijheid van twee toen reeds bestaande en druk bereden spoortracés, aan de rand van de stedelijke Mechelse agglomeratie; dat mede gelet op de bevindingen het opgestelde MER, het aannemelijk is dat het geluidsniveau afkomstig van het spoorverkeer ingevolge de aan te leggen geluidswal en de verschillende andere geluidswerende maatregelen die een uitvoering van de bestreden vergunning dienen te worden genomen, zal afnemen of alleszins niet in ernstige mate zal toenemen en dat geen trillingshinder te verwachten is volgens de DIN-4150 in de toekomstige situatie; dat ook om de trillingen te beperken trillingsbeperkende maatregelen en monitoring ervan worden opgelegd; dat wat de zichthinder betreft dient te worden opgemerkt dat aan de opgelegde beton een geluidswerende wand een hellingsgraad dient te worden gegeven

die moet toelaten om deze met landschappelijk waardevol groen te bekleden;...” (zie arrest R.v.St. nr. 173.565 van 17 juli 2007 inzake CLAES).

De bestreden vergunningsbeslissing maakt de realisatie van het tracé binnen de reservatiestrook vastgelegd in het gewestplan mogelijk.

De door verzoekende partijen, die hetzij deze gewestplanbestemming niet hebben aangevochten hetzij kennis hadden van het bestaan van de reservatiestrook op het ogenblik van de aankoop van de percelen, ingeroepen nadelen, vloeien dan ook niet rechtstreeks voort uit de bestreden beslissing maar wel uit de gewestplanbestemming.

3. Ook aan de tweede schorsingsvoorwaarde is derhalve niet voldaan.
...”

3.

De tussenkommende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

VII. MOEILIK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL

1.- Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt door Uw Raad in concreto beoordeeld aan de hand van de feiten uiteenzetting die de vordering tot schorsing verplicht moet bevatten. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet kunnen worden berokkend door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement, d.w.z. door de toepassing ervan, alvorens de Raad voor Vergunningsbetwistingen zich over de grond van de zaak heeft uitgesproken.

Uw Raad oordeelde desbetreffend: (...)

Verder oordeelde Uw Raad (...)

Verzoekende partij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan.

Zulks impliceert dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt (...).

De ingeroepen nadelen kunnen niet zonder meer op vermoedens berusten zoniet worden zij al louter hypothetisch en onvoldoende ernstig beschouwd en dienen zij door de Raad worden afgewezen (...).

Verzoekende partij dient eveneens aan te tonen dat de nadelen die zij meent te ondervinden, in zoverre deze al als ernstig zouden kunnen aangemerkt worden, ook een moeilijk te herstellen karakter hebben. Minstens is vereist dat het moeilijk te herstellen karakter voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing (...).

Bijkomend draagt de verzoekende partij draagt de bewijslast en dient de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen te concretiseren en aanschouwelijk te maken. ...).

2.- Hieronder zal worden aangetoond dat verzoekende partijen niet afdoende aantonen dat zij beschikken over een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Aangetoond zal worden dat verzoekende partijen geen voldoende argumenten aanbrengen om te stellen dat er sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.1.- Verzoekende partijen poneren dat zij een MTHEN lijden ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en in het bijzonder door de aanleg van een rondweg te Hansbeke.

Verzoekende partijen steunen deze nadelige effecten op het volgende:

- aanzienlijke geluidshinder
- visuele hinder – zicht op het open landschap zal verdwijnen
- de leefkwaliteit zal worden ondermijnd door de bestreden beslissing

2.2.- Ter weerlegging van het beweerde nadeel in hoofde van verzoekende partijen kan op het volgende worden gewezen.

2.2.1.- Met betrekking tot de beweerde geluidshinder

1./ Algemeen kan worden gesteld dat het beweerde nadeel dat verzoekende partijen vrezen te moeten ondergaan aangaande de geluidshinder van de aan te leggen rondweg na de uitvoering van de werken, zeer vaag en weinig concreet is. Nochtans wordt in de constante rechtspraak van de Raad van State vereist dat verzoekende partij op concrete en afdoende manier aannemelijk maakt dat zij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een ernstig nadeel lijdt dat moeilijk te herstellen is.

Een verzoekende partij mag zich bij het uiteenzetten van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel zeer concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat Uw Raad met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en of het voor tegenpartij mogelijk is om met kennis van zaken tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten zich te verdedigen (Lanckswaert, E., Het administratief kort geding, Kluwer Rechtswetenschappen, België, 1993, 107).

Aldus moet een verzoekende partij in zijn verzoekschrift duidelijk en concreet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel ligt dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan (R.v.St. SA Willaert, nr. 114.001, 20 december 2002). Vage en algemene beweringen (R.v.St. Mortier, nr. 37.431, 4 juli 1991) of al te summiere uiteenzettingen (R.v. St. De Mesmaeker en Ots, nr. 37. 392, 28 juni 1991) kunnen niet leiden tot het aanvaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Verzoekende partijen laten echter na enig concreet gegeven of cijfermateriaal of analyse voor te leggen waaruit de door hun gevreesde hinder mag blijken.

2./ Daarenboven kan nog op het volgende worden gewezen.

In de voorliggende milieubeoordeling wordt een analyse doorgevoerd van de mogelijks te verwachten geluidshinder.

In de milieubeoordeling wordt opgenomen dat (Stuk 8 p. 43):

(...)

Op basis van deze gegevens wordt in de Milieubeoordeling onderstaande resultaten weerhouden: (...)

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat voor het scenario volledige rondweg, door het verschuiven van het verkeer (60% van het huidige verkeer zal in de toekomst gebruik maken van de rondweg) het geluidsniveau in de dorpskern van Hansbeke zal dalen voor

de woningen langs de N461 en N437, wat positief beoordeeld wordt. Voor de woningen in de buurt van de nieuwe rondweg zal het geluidsklimaat in de onmiddellijke nabijheid van de weg (0-20m) stijgen in vergelijking met het huidige geluidsniveau.

Het ontwerp KB van 1991 stelt richtwaarden en maximale waarden voor wegverkeer in woongebieden. De richtwaarden bedragen overdag, 's avonds en 's nachts respectievelijk 60dB(A), 55dB(A) en 50dB(A). Deze richtwaarden worden in de huidige situatie ter hoogte van de dorpskern overschreden zowel voor de dag-, avond- en nachtwaarden.

De maximale waarden bedragen overdag, 's avonds en 's nachts respectievelijk 70dB(A), 65dB(A) en 60dB(A). Deze maximale waarden worden in de huidige situatie ter hoogte van de dorpskern echter niet overschreden voor de dag- en nachtwaarden, en net wel voor de avondwaarden.

In de Milieubeoordeling wordt aangegeven dat voor wat betreft de toekomstige situatie de verwachte geluidsniveau's de richtwaarden voor dagverkeer en avondverkeer in het scenario volledige rondweg overschrijden, en dit zowel ter hoogte van de dorpskern als ter hoogte van de woningen op een afstand van < 20m van de toekomstige rondweg. Ter hoogte van de woningen op een afstand van 50m worden de richtwaarden niet overschreden.

De richtwaarden voor nachtverkeer worden enkel overschreden ter hoogte van de N461/N437 (zowel toekomstige als huidige situatie). De maximale waarden worden in de toekomstige situatie nergens overschreden,.

Samenvattend kan er voor het scenario volledige rondweg een positief effect op het geluidsklimaat verwacht worden in het centrum van Hansbeke en een licht negatief effect voor de woningen in de onmiddellijke nabijheid van de toekomstige rondweg.

Verzoekende partijen geven in hun verzoekschrift desbetreffend aan dat zij respectievelijk op 30 meter, 50 en 30 meter van de rondweg wonen. Dat hieruit echter niet kan worden afgeleid dat zij op een afstand van minder dan 20 meter van de rondweg wonen. Uit de milieubeoordeling volgt immers dat enkel woningen op minder dan 20 meter geconfronteerd worden met een overschrijding van de richtwaarden.

In de milieubeoordeling wordt dan ook aangegeven dat:
(...)

2.2.2.- Met betrekking tot de landschappelijke inpassing

Met betrekking tot de landschappelijke inpassing kan worden verwezen naar de milieubeoordeling waar wordt aangegeven dat (Stuk 8 p. 40-43):
(...)

Hieruit volgt dan ook dat verzoekende partijen hieruit geen MTHEN kunnen afleiden en minstens dat de aangebrachte hinderfactoren dienen te moeten worden genuanceerd en rekening dient te worden gehouden met de maatregelen. Minstens dient te worden gesteld dat aan de leef- en woonkwaliteit van verzoekende partijen niet zal worden getornd.

2.3.- Met betrekking tot de beweemde lichthinder

Verzoekende partijen poneren in hun verzoekschrift dat, door hun ligging in de onmiddellijke omgeving van de rondweg, zij eveneens worden geconfronteerd met lichthinder, en dit in het bijzonder voor wat betreft de verzoekende partijen BAETS, CLAEYSSSENS en DHONDT. Aangegeven wordt dat hun woningen zich allen zouden bevinden in de onmiddellijke nabijheid van het rondpunt, dat 's nachts permanent zal

worden verlicht.

Vastgesteld kan worden dat verzoekende partijen op geen enkele wijze, zij het aan de hand van enig cijfermateriaal of mogelijke lichtstudie aannemelijk maken dat zij een MTHEN lijden als gevolg van de geponeerde lichthinder.

Echter oordeelde Uw Raad reeds dat de verzoekende partij de bewijslast draagt en dient de ernst van de ingeroepen nadelen te concretiseren en aanschouwelijk te maken (...). Daarenboven gaf uw Raad reeds aan dat wanneer lichtderving, visuele hinder of waardevermindering van een woning wordt aangehaald hieromtrent voldoende gegevens dienen te worden aangereikt (...)

Vastgesteld kan worden dat verzoekende partijen weliswaar poneren dat zij worden geconfronteerd met aanzienlijke lichthinder als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, maar dat het verzoekschrift elk concreet en duidelijk cijfermateriaal of studies, of wetenschappelijke en/of concrete onderbouwing dienaangaande ontbeert. Minstens dient te worden gesteld dat uit het verzoekschrift nergens kan worden afgeleid welke hinder concreet door elk van de verzoekende partijen mogelijks zou kunnen worden ondervonden, aangezien verzoekende partijen zich beperken om enkel op algemene wijze (voor de drie bedoelde verzoekende partijen samen) te poneren dat er sprake zou zijn van een te verwachten lichthinder. Van enig bewijs aangaande de concrete lichthinder in de onderscheiden woningen van verzoekende partijen als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, is geen sprake.

Waar verzoekende partijen hun MTHEN ontwaren uit de geponeerde lichthinder in hoofde van drie van de vier verzoekende partijen, kan zulks dan ook niet worden aangenomen, gelet op het gebrek aan concrete gegevens dienaangaande.

Er kan dan ook gesteld worden dat niet voldaan is aan de voorwaarde voor het moeilijk te herstellen nadeel in hoofde van de verzoekende partijen.

Aan geen van alle voorwaarden van de artikelen 4.8.13 en 4.8.3 §1 VCRO is voldaan. Huidig verzoek tot schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is dan ook niet ernstige en huidig verzoek tot vernietiging van bestreden beslissing is dan ook ongegrond.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De verzoekende partijen stellen dat zij door de uitvoering van de werken geluidshinder zullen moeten ondergaan. De rondweg wordt immers op een geringe afstand van hun woningen aangebracht. Daarenboven stellen zij dat door de aanleg hun uitzicht op de groene landelijke ongeschonden omgeving sterk zal aangetast worden. Het woon- en leefklimaat van de verzoekende partijen zal worden aangetast, alsook de belevingswaarde van hun omgeving.

De Raad wenst op te merken dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak moet vinden in de bestreden beslissing. De verzoekende partijen betwisten echter niet dat de beoogde werken zullen plaatsvinden binnen het voorziene reservatie- en erfdiensbaarheidsgebied, zoals dit op het gewestplan Gentse en Kanaalzone staat ingetekend sinds 14 september 1977.

Dit gebied werd nadrukkelijk voorzien voor de aanleg van de rondweg langs Hansbeke, hetgeen overeenstemt met wat staat bepaald in artikel 18.7.3 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen met name dat zulke zones “de nodige ruimten reserveren voor de uitvoering van (toekomstige) werken van openbaar nut”.

Hieruit vloeit voort dat, aangezien het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel slechts betrekking heeft op de werken die binnen de reservatiestrook plaats zullen vinden, deze nadelen hun rechtstreekse oorsprong vinden in de bestemming die het gewestplan Gentse en Kanaalzone aan de betrokken percelen heeft gegeven en dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning hier slechts de realisatie van inhoudt.

De vraag of vermelde bestemming op heden al dan niet achterhaald is, zoals de verzoekende partijen stellen, kan niet door de Raad beoordeeld worden en doet op zich geen afbreuk aan de vorige vaststellingen. Voorts dient nog opgemerkt te worden dat de verzoekende partijen tegenstrijdig lijken in hun argumentatie. Zo lijken zij in hun verzoekschrift enerzijds slechts de invulling van de rondweg - “secundaire” dan wel “lokale” karakter - te betwisten, waar zij anderzijds verder stellen dat de geplande rondweg op zich niet past binnen het huidige mobiliteitsplan van de provincie Oost-Vlaanderen.

Er is niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

3.

Na in beraadneming van huidig dossier delen de verzoekende partijen met een aangetekende brief van 18 juli 2013 mee dat intussen is overgegaan tot de hoogdringende onteigening van enkele van de percelen van de verzoekende partijen d.m.v. het *koninklijk besluit van 20 juni 2013 houdende machtiging tot hoogdringende onteigening met onmiddellijke inbezitneming ten*

algemeen nut van percelen, gelegen op het grondgebied van de gemeenten Nevele en Aalter, teneinde de aanleg van een derde en vierde spoor tussen Gent en Brugge te realiseren.

Ondermeer de woningen van de eerste en tweede verzoekende partij worden onteigend alsook weiland van de tweede en derde verzoekende partij. Deze onteigening is een eerste uitvoering van de vergunning die thans voorligt voor schorsing en vernietiging. Evenwel verandert dit niets aan de situatie dat de moeilijk te herstellen ernstige nadelen voortvloeien uit de gewestplanbestemming. De onteigening is dan ook niet van die aard dat deze de schorsing zou rechtvaardigen dan wel zou nopen tot een heropening van de debatten.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0414/SA/1/0389.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 maart 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER